

عنوان مقاله:

فلسفه، معماری و تمدن: طرح صحن کودکان رضوی به مثابه یک ترجمه ی مکانی از تعالیم فرهنگی-تربیتی شیعه

محل انتشار:

سومین همایش ملی تمدن نوین اسلامی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

سید صالح موسوی خلخالی - دکترای فلسفه از دانشگاه لوون بلژیک، نویسنده و محقق، مدرس فلسفه در مجتمع آموزشی خاتم تهران

خلاصه مقاله:

مفاهیم مکانی، بنمایه ی نظری تحقق تمدن‌ها هستند و فلسفه، علم آمادهمسازی این مفاهیم است. با این حال، تاریخ اندیشه به فضا و مکان، آگاهانه بی توجهی کرده است. نظر کلی این است که راهبرد متافیزیکی غالب در فلسفه، جهت رودررویی با گذشته، حال و آینده ی یک تمدن و ثانویه سازی فلسفی مکان تحت زمان، به ایده آلیسم انجامیده است. در مسیر تلاش برای واژگونی نظری-علمی این سنت و جستجوی تحقق آرمان شهرهای زمان شکل از طریق مکان، باید یک فلسفه ی کاربردی قصد کرد که به اهمیت فضا و مکان در تحقق مادی و محسوس آرمانهای تمدنی آگاه است. طبق این فلسفه ی مکانی، تنها زمانی میتوان به تحقق حقیقی یک تمدن امید داشت که در ترجمه ی نظریات به مفاهیم مکانی و ابداع فضا توفیق داشته باشد. مقاله ی حاضر، تلاش دارد که ابتدا با کاربرد ابزار تحلیلی فلسفه و تبیین جایگاه فضا و مکان برای هستی انسان، میان معماری و مفاهیم تمدنی ارتباط برقرار کند. سپس در بخش دوم، با مطالعه ی موردی صحن رضوی و برای نمایش چگونگی روند یافتن ترجمه ی مکانی آرمانها، به معرفی طرحی پرداخته ایم که به آستان قدس رضوی با عنوان صحن کودکان رضوی ارایه شده است و آن را یک تحقق آرمانهای تربیتی تمدن شیعه (در حوزه ی کودک) میدانیم. این پیشنهاد نشان میدهد که نمیتوان بدون فضا و مکان به تحقق کامل یک تمدن امید داشت. در پایان به شرایط و تنگنای اجرای این طرح پرداخته ایم.

کلمات کلیدی:

تمدن؛ فلسفه؛ پدیده شناسی؛ مفاهیم مکانی؛ معماری؛ فضا؛ تربیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/812492>

